

MEMORÀLIA

UNA VISIÓ NOSTÀLGICA DEL BARRI DEL BORI

Després de la Guerra Civil, la primera obra literària sobre Sant Boi que es va publicar fou *El meu poble*, un recull d'articles de l'escriptor Xavier Bonfill i Trias (1888-1939). Un d'ells estava dedicat al barri del Bori, aleshores força separat del nucli urbà. Us en presentem un fragment, tot respectant l'ortografia original.

"[...] La barriada aquesta, és simpàtica i pintoresca; dóna una impressió d'un veritable petit vilatge de pagès. Les cases humils de la part més baixa amb els petits coberts al davant, servint de corralets i de llenyera, amb les oques que caminen amb llur pas balancejador [...], amb les gallines que espelluquen per entre la brossa i els gossos que s'hi ajassen mandrosament revolcant-se per terra. En les finestres enjoiades amb qualques testos, on verdegem les alfàbregues o s'hi encenen els clavells, hi pengen a voltes les panotxes de blat de moro [...], i per terra, al costat de la porta, s'hi assequen grans carabasses. El silenci que regna [...] és sols interromput per la veu d'alguna moceta que canta alegrement dins de sa casa, o per la remor de l'aigua que cau en fil de perles al safareig comunal [...].

Més amunt hi ha l'altra part del barri, amb una restallera de cases plaçades de cara al sol, cases també en general ben humils que mostren llurs façanes riallerament emblanquinades i per la portalada sempre oberta l'interior reposador amb la taula encimbada pel gros porró, amb les parets cobertes pels estris de l'art del pagès i amb el sostre embellit pels nombrosos ramells de tomàtecs [...], verds i vermells que enamora. Al costat, i ocupant gran part del que en podríem dir carrer, s'hi eleva ombrejada per grans plàtans la casa antiga, amb apariències de patriarcal masia, del més important propietari d'aquells indrets. [...] Al davant de tot el barri, formant una illa de verdor, el gran jardí d'una vil·la senyorial, llença els seus més variats i enervadors perfums."

La zona del Bori, als anys noranta